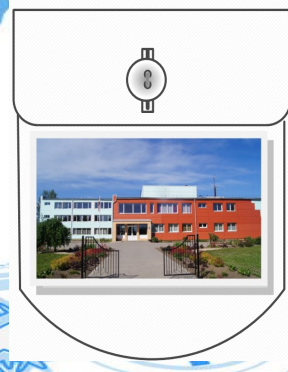

Kabata

Janvāris — februāra 1.puse 2018(19)

Dabas zinību un matemātikas pasaulē

Šī gada 7. februārī mūsu skolā notika matemātikas un dabaszinību pēcpusdiena. To organizēja dabaszinību un ģeogrāfijas skolotāja Mudīte Bodža, ķīmijas skolotāja Sarmīte Solovjova, matemātikas un fizikas skolotāja Zita Juste. Pasākumā bija iespēja piedalīties visiem Degumnieku pamatskolas skolēniem.

Sacensības notika starp jautātām komandām 2.-4.klasēm, 5.- 6. klasēm un 7.- 9. klasēm.

Labdien!

Tik bieži sajūtos kā mazs smilšu grauds starp tik daudziem citiem akmentiņiem. Dažreiz liekas esmu tāda viena vienīgā. Tāpat kā kokam zaru daudz un dažādi, arī skolā mēs esam tik dažādi. Kas izmērīs un pateiks, kurš labāks vai sliktāks? Kaut gan mērīti mēs savā ziņā tiekam. Un šie mērījumi ir sarakstīti dienasgrāmatās vai eklasē. Laiks rit, skrien, joņo, uzmet pat kūleni. Re, nupat bija 2017., bet nu jau 2018. Vēl mēs, devītklasnieki, ievilksim elpu, un pamatskolas gaitas būs galā. Laika skrējieni ir neredzams, bet pierādāms gan!

Nupat skolā notika matemātikas un dabaszinību pēcpusdiena, kurā paklejojām eksakto zinātņu pasaulē. Olimpiskās spēles rit pilnā sparā. Arī mēs - Degumnieku skolēni - aktīvi piedalāmies konkursos un sacensībās. Ierindas skatē Madonā 5./6.klašu skolas komandai 2.vieta, Sintijai Šķēlei skaļās lasīšanas sacensībās Madonā 2.vieta, plkv.O.Kalpakam velūtā atceres pasākumu cikla sacensībās Lubānā 5./6 klasei - 2. vieta, Meirānos 1.-4.klašu komandai 2. vieta, erudītkonkursā Samantai Baltajai 3.vieta, dambretes sacensībās Aleksam Kozulim un Iljam Voropanovam - 1. vieta.

Jaunajā slidotavā - hokejam zaļā gaisma. Varbūt varētu kādus starpskolu mačus uzrīkot? Ko sakāt? Kāds atkal kaut ko mēra. Šoreiz samērītas vietas.

Es domāju, ka ik pa laikam mums vajag arī pašiem sevi nomērīt - savus darbus, veikumu, atbildību, pielāgību. Klusi pierakstīt kādā sirds stūrītī un nākamreiz izdarīt par centimetru vairāk.

Mēs nekad nedomāsim vienādi, nedarīsim identiski un izskatīsimies dažādi. Mēs varam iemācīties cienīt un mazliet pielāgoties apkārtējiem, vai ne? Šāda sevis pierādīšanas vieta Degumniekos ir sākusi savu darbību multifunkcionālā centrā. Arī mums nu ir iespēja kopā darboties, īstenot savas vēlmes. Te vēl priekšā darbu daudz, tādēļ paveikto vēl nemērīsim. Nāksim un kopā būsīm, darbosīsimies!

Novēlu devītajai klasei sekmes mācībās un izturību, pārējiem darba sparū un gribasspēku mērķu sasniegšanai!

Linda Kalniņa

nieku kopējā un vidējā masa, jāizmēra un jāaprēķina komandas dalībnieku aizņemtais virsmas laukums, kā arī komandas radītais spiediens uz virsmu.

2.-4.klases skolēni taisīja telpisku ezera modeli, kurā atrodas zivis un citi ūdens iemītnieki. Dziesmā "Tu mana ģeometriskā" bija jāsaklusa noteikti vārdi un jāuzraksta to skaits, kā arī jāsaliek domino par Latvijas objektiem.

Pasākuma noslēgumā katras komandas viens pārstāvis veica eksperimentu "Vulkāns", kur bija iespēja radīt savu vulkāna modeli un redzēt kā tas darbojas.

Informē matemātikas un fizikas skolotāja Zita Juste un ķīmijas skolotāja Sarmīte Solovjova
Foto Z.Juste, I.Strode, S.Solovjova

Skolu stāsti!

Tuvojoties Latvijas Simtgadei, skolas avīzē publicēsīm skolotāju, skolas darbinieku, vecāku un vecvecāku skolu atmiņu stāstus. Ir lietas un cilvēki, kas mūs stiprina, kas mūs iedvesmo un, kas mūs virza uz priekšu. Var būt tieši pirmā skola, pirmā audzinātāja vai kāda īpaša skolotāja ir bijis iedvesmas avots un cēlonis šodien sasniegtajam un paveiktajam.

Avīzes veidotāji aicina kavēties atmiņās, pastāstīt par to mūsdienu skolēniem.

Bija jāmacās un jāstrādā

Skolā sāku mācīties 1957.gadā. Tā bija Murmastienes astoņgadīgā skola (ēka kā grausts vēl šobrīd stāv ceļa malā). Sākuma klasītēs bija vecāku austas, krāsotas un šūtas vadmalas auduma skolas formas, meitenēm tās bija tumši zilas kleitas. Bija arī melni priekšautiņi. Nekādu greznumu. Svētku reizēs - kleitiņā piešuva baltas apkaklītes.

Vēlāk jau zilo skolas formu varēja nopirkt veikalā. Ikdienā bija melni atlasa priekšauti. Svētkos—piešūtas baltas apcītes, apkaklītes, balti priekšauti.

Sākumklasītēs bijām apmēram 12 bērni. 5.-6.klasē jau bijām 25.

1964. gadā 8.klasi (skolas beigas) absolvējām 18 skolēni.

Mazajās klasēs pusdienām maizītes ņēmām no mājām, vēlāk jau bija koptgalds. Skolā paši mazgājām, uzkopām savas klases telpas, bija jānes krāsnīm malka un ūdens no akas. Virtuvē palīdzējām pavārei—mizojām kartupeļus, mazgājām traukus, nesām malku. Pēc maltītēm viss bija jānokopj. Virtuve—ēdamtelpa atradās otrajā stāvā.

Klašu telpas mums nemainījās. Sporta nodarbības notika ārā apstākļos. Tualete bija ārā—30-40 metrus no skolas. Maiņas apavu nebija.

Ziemā patika garajā starpbrīdī skriet, šļūkt no sniega kalniņiem.

Tajā laikā skolēniem bija tikai pienākumi, tiesību nebija. Neviens ar bērniem neauklējās. Bija jāmacās un jāstrādā. Atzīmes bija pēc vecā stila no 1 līdz 5. Nesekmīgos atstāja uz otru gadu. Vasarā bija skolas mācību lauciņi. Rudeņos talkas—kartupeļu rakšana, biešu raušana. Lai nopelnītu ekskursiju uz Ļeņingradu, braucām ar smago kravas mašīnu, ar ieliktām dēļu sēdvietām, pēc stundām līdz tumsai strādājām sovhoza laukos—fasējām kartupeļus, vācām bietes, plūcām linus ar rokām.

Skolotāji bija stingri un prasīgi. Ja nebijām iemācījušies, sēdējām pēc stundām kamēr visu atbildējām. Mājās tikām ar tumsu, kā nu kurš, jo speciālu autobusu nebija.

Skolas atmiņās kavējās Līvas un Tīnas Peku ome Marta Joste

Skolas gadi - vieni no labākajiem manā mūžā

Atceroties bērnu dienas, uzreiz atceros veco Gotlība skolu, kur ieguvu savas zināšanas. Skolas gaitās mani ievadīja skolotāja Elizabete Šķēle un skolu beigt palīdzēja skolotāja Eleonora Bērziņa.

Cik atceros, klasē bijām 11 skolēni. Vislabāk atminos, ka bija jānēsā skolas formas, tās bija obligātas - kleitiņa un priekšauts.

Pat tagad bieži nāk prātā, kā bija jāstaigā kādi 2 km līdz mājām, bet skatoties uz mūsdienu jaunatni, reti kurš iet ar kājām uz mājām, ja tās ir ārpus Degumnieku centra.

Skolas laikā īpaši man patika svinēt svētkus, jo tie vienmēr bija interesanti un pamācoši. Visvairāk es atminos tās dienas, kad pie mums brauca ļaudis no Lubānas un rādīja kino mazajā skolas zālē. Ak, tie bija laiki! Es dziedāju skolas korī. Šis pulciņš mani ļoti piesaistīja.

Skolas laikā arī bija jāpalīdz vecākiem lauku darbos, kas dažreiz lika pasvīst. Atminos, ka bija jāstrādā skolas kartupeļu novākšanas talkās.

Mūsu skolas laikos arī tika rīkoti klases vakari, pārgājieni, ekskursijas un daudz kas cits.

Man patika skolas laiks, tie bija vieni no labākajiem gadiem manā mūžā.

*Atmiņās kavējās Keitas Kruglovas un
Elīnas Alksas Ločmeles vecmamma
Anita Ločmele.*

Foto no vecmamma personīgā arhīva

Darbs skolas lauciņos

NACIONĀLĀ SKAĻĀS LASIŠANAS SACENSĪBA

Rudenī Latvijas Nacionālā bibliotēka uzsāka Skaļās lasīšanas sacensību.

5. un 6. klašu skolēni visā valstī piedalījās pirmās kārtas konkursā savās skolās vai bibliotēkās. Sacensību metodika aizgūta no Holandes, kur šāda veida sacensība notiek jau vairāk nekā 20 gadus, iesaistot ap miljonus bērnu. Uzsākot kampaņu, LNB Bērnu literatūras centrs vēlas pilnveidot bērnu prasmes, izvēlēties piemērotu un interesantu literatūru skaļai lasīšanai, sekmēt interesi par lasīšanu un grāmatām, saliedēt bērnus kopīgām lasīšanas aktivitātēm, kā arī veicināt lasītprieku. Sacensībai piemērotu lasāmvielu dalībnieki var atrast gan “Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijas” grāmatu kolekcijā, gan tās var būt sena izmirstas, labas grāmatas vai arī tikko iznākuši darbi.

Vai tas nav fantastiski, ja skolēns var sevi saukt par lasīšanas čempionu un konkurēt vietējā, reģionālā un varbūt pat valsts līmenī? Valsts fināla laikā tiks izvēlēts valsts lasīšanas čempions. Uz finālu tiks uzaicināta visa klase.

Uz Nacionālās Skaļās lasīšanas sacensībām Madonā devās 5.klases skolniece Sintija Šķēle. Viņa izvēlējās lasīt Pamelas Līdonas Treversas grāmatas “Mērija Pipinsa” fragmentu. Esam lepnī, jo Sintija ieguva 2. vietas diplomu. Apsveicam! Paldies, skolotājai Sabīnei Šķēlei Stepanovai.

Materiālu sagatavoja I.Strode

Karjeras atbalsts vispārējās un profesionālās izglītības iestādēs
Projekts Nr.8.3.5.0/16/I/001

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

Karjeras izglītība

Plānojot savu personīgo dzīvi, veidojot profesionālo karjeru un izvēloties profesiju, ir svarīgi saprast— ko pats cilvēks GRIB, VAR un ko VAJAG sabiedrībai.

GRIBU — tās ir cilvēka intereses, vēlmes, centieni, būtiskais dzīvē un darbā. Iespējams, ka, nosaucot visas savas intereses, vēlmes, nodarbošanos, kas saista, patīk un ko gribētos darīt, būtu ļoti garš saraksts. Daudziem ir plašs

interesu loks, un ir visai grūti izšķirties, kuru no savām interesēm izvēlēties profesionālajai realizācijai, bet ko atstāt kā vaļasprieku. Lai pieņemtu pareizo lēmumu, nepieciešams izziņāt profesijas saturu, darba pienākumus un apstākļus. VARU — tās ir cilvēka prasmes, zināšanas, spējas, īpašības, stiprās puses, kā arī veselības stāvoklis, — visas profesionāli nozīmīgās īpašības. Kad ir noskaidrotas profesionālās intereses,

svarīgi saprast, vai cilvēkam piemīt šīm interesēm atbilstošas

spējas. Spējas vispilnīgāk atklājas un attīstās tieši darbībā — mācībās vai jau praktiskajā darbā. VAJAG — tās ir profesijas, kas konkrētajā vietā un laikā darba tirgū ir pieprasītas, tātad — kādi speciālisti un kādas kompetences ir nepieciešamas tagad un tuvākajā nākotnē.

2018.gada 12. janvārī mums bija iespēja braukt uz Madonu, uz mācību centru “Buts”. Brauca 1.-6.klases skolēni un audzinātājas. Šo pasākumu organizēja karjeras izglītības skolotāja Ināra Kiukucāne. Mēs iepazīm četras profesijas— šuvēja, manikīrmeistare, elektriķis un santehniķis. Tas bija ļoti interesants pasākums gan bērniem, gan skolotājiem, jo varēja daudz ko jaunu uzzināt par šo amatu specifiku, izmēģināt šujmašīnas darbībā, izpētīt elektrības un gaismas tapšanas knifus, vērot santehniķa darba nianses un uzlakot nagus. Man šķiet, ka visinteresantākā profesija bija elektriķis, bet varbūt citi bērni domā savādāk? Mums visiem kopumā ļoti patika šāda veida pasākums. Paldies, organizatorei-I. Kiukucānei un mācību centra “Buts” speciālistiem par uzņemšanu!

Sintija Šķēle

“SAULESZAĶĒNOS” KATRA DIENA JAUKA!

Priecīgi sagaidījuši Jauno 2018.gadu, “Saulsazāķēni” nenogurstoši turpina draiskoties, rotaļāties, dziedāt, dejot, apgūt jaunas prasmes un iemaņas. Katrā sīkumā un katru dienu ieraudzīt brīnumu, prieku, līdzpārdzīvojumu.

Rīts “Saulsazāķēnos” iesākas ar to, ka gaidām austam gaismiņu. Kaut arī rīta agrums ir tumšs, lepnums rotā tā bērna seju, kas ierodas pirmais grupā. Tad dzirdam patiesu saucienu: “Es šorīt pirmais!” Smaidīgi sagaidām pārējos draugus, un diena var sākties!

Kopīgā “Rīta aplī” dziedot sasveicināties ar draugiem. Katrs draugam novēlam: “Jauku dienu!” Uzzinām kāds datums, diena, mēnesis un laika apstākļi. Suminām vārda vai dzimšanas dienas gavīlniekus. To noskaidrojuši varam sākt apgūt jaunas prasmes, iemaņas nodarbībās.

Ziema ir laiks, kad varam lasīt daudz pasakas, kas vēsta kādu gudrību. Tās izspēlējam, caur maņām izjūtam. Jautājam, atbildam. Lai uzzinātu, kas ir veselība un kā to uzturēt lasām, skatāmies, rotaļājamies, sportojam, dejojām. Zīmējam arī jocīgos veselīgos ēdienus, kas izraisa smieklus un arī pārdomas. Interesanta izvērtās nedēļa, kurā runājām, eksperimentējām ar gaisu un ūdeni. Eksperimentējot uzzinājām, kas grimst, kas negrimst, kas ir gaiss un kā to var izmantot. Rotaļājamies ar gaisu pūšot vates piciņu pa labirintu, bet spēlējoties ar ūdeni, mēģinām to pārliet no viena trauka otrā – ar pipeti, ar špicīti, ar karoti, vienu un to pašu ūdens daudzumu. Visi eksperimenti bija aizraujoši un pozitīvam emocijām bagāti. Sveču dienā mēģinām liet sveces. Secinām, ka tas ir patīkams process, bet jāstrādā akurāti. Tāpat uzzinām, ka ar svecēm jābūt uzmanīgam.

Arā ir ziema, ir daudz sniega, ir auksts, tāpēc kopīgi izpētām kā palīdzēt putniem un zvēriem pārdzīvot ziemu. Palīdzam putniem un zvēriem izliktot barību mežā un gatavojot barotavas putniem. Apliecējam putnu barotavas un atpazīstam ziemojošos putnus.

Sagaidot Meteņus, kopā ar “Cālēnu” grupu ballējam “Cepuru ballē”. Lai liksmotos vispirms kopā ar vecākiem jāizgatavo cepure. Paldies vecākiem par skaistajām cepurēm. Tās mums ļoti patika. Savu cepuri izrādījām, soļojot pa sarkano paklāju, ko novērtēja ziņoša žūrija. Kopā ar mazajiem “Cālēniem” apzīmējām cepuri, metām cepuri, fotografējāmies ar cepurēm, gājām rotaļās. Balles beigās sagaidījām konfekšu salūtu. Mums bija jautri! Paldies audzinātājai Baibai par pasākumu.

Kad kokos vēl bija pa kādai krāsainai lapai, mums aizloga sāka būvēt slidotavu. Bērniem tā bija vienreizēja pieredze redzēt kā tā top. Bērniem bija iespēja redzēt slidotavas tapšanas visus posmus – kā izgriezta kokus, kā tos savāca, kā darbojās dažādi traktori, kā tika uzmontētas metāla konstrukcijas, kā likti borti un visbeidzot uzliets ūdens, kurš pārtapa gludā ledū. Bet nu jau paši varam doties uz slidotavu un sportot. Kur nu vēl fantastiskais kalniņš!

“Saulsazāķēni” ziemas priekus izbauda arī veļot un ceļot sniegavīrus, cietokšņus, kā arī uzrīkojot sniega kaujas. Sniegā veidojam eņģeļišus un baudām vēl daudz citus ziemas priekus.

Jūs jautāsi: “Vai “Saulsazāķēnos” visas dienas ir tikai jaukas?”

Mēs atbildēsim:

“Mēs ne tikai jautrojamies, bet jo cītīgi strādājam, mācāmies, pārvaram grūtības! Darām savu ikdienas darbiņu ar prieku un tieši tāpēc tas viss ir jauki!”

P.S.

No Bērnu sarunām.

Skatāmies grāmatu par dzīvniekiem, kur attēlota varde. Tā ir sarkana ar lielu apaļu kaklu. Kopā noskaidrojam, ka šo vardi sauc par Tomātvardi.

Bērns: “Jā, tā ir! Jo viņa ēd tomātus”

Cepuru balles rezumējums:

5/6 gadīgo bērnu grupas “Saulsazāķēni”

nominācijas:

Cepure 2018-Mārtiņš Mālnieks
Cepure-Plava -Madara Mālniece
Cepure-Joks -Kārlis Bārbals
Cepure-Pasaka - Agija Pommere
Cepure-Krāsu eksplozija - Kārlis Krastiņš
Cepure-Noslēpums - Luīze Maija Gornava
Cepure-Multfilma -Heilija Putniņa
Žūrijas pārstāves Ilzes simpātija- Jēkabs Šķēls

2-4 gadīgo bērnu grupas “Cālēni”

nominācijas:

Žūrijas simpātija - Amanda Baltā un Katrīna Iesaliņa
Cepure - Profesija - Edijs Rullis
Cepure - Oriģinalitāte - Monta Strode
Cepure - Pasaka - Sandijs Pommers, Agija Pomere
Cepure-Elegance - Krista Dubrovska

Foto: Baiba Smeltere

Par Saulsazāķēnu ikdienu pastāstīja audzinātāja Līga Grāvere

LIELI DARBI MAZĀM ROKĀM

Ciemos sagaidījām mūsu mīļos tuviniekus, lai kopā radītu Ziemassvētku sajūtu un sniegtu to arī “Grinčam”, kas pie mums ieradās mūsu mazajā ludziņā. Kurš gan spētu pretoties, kaut kam tik mīlam, kā bērnu mīļgājām sejiņām, dziesmiņām un dejiņām? Arī Grinčs to nespēja un beigu, beigās viņa sirds atmaiga. Paldies, par to mazajiem „cālīšiem”, un viņu vecākiem!

Ārkārtīgi ātri paskrēja, svētku laiks un nu jau pirmais 2018. gada mēnesis aizvadīts! Ko, tad esam sadarījuši pa šo laiku?

Laicīgi ķērāmies pie sīpolu stādīšanas, lai kā nākas, uzņemtu vitamīnus un pasargātu sevi no saslimšanām. Gatavojām svaigi spiestas sulas un iepazīnāmies ar veselīgu dzīvesveidu! Ēdot veselīgi, neaizmirsām pabarot arī tos, kuriem ziemā atrast ēdamo ir grūtāk un pagatavojām veselīgu našķi arī putniņiem.

Ērmojamies un izbaudījām ziemas priekus! Prieks, ka nu mums blakus ir slidotava, taču, kamēr mēs jūtamies nedroši uz slidām, kārtīgi izprieccājāmies pa kalniņu, tai blakus!

Ne pa jokam darbojamies ar krāsām mūsu “Krāsu karnevālā” gleznojot, ne tikai uz papīra, bet arī uz sejiņām un sienām! Radījām karnevāla cieniņas maskas ar neona krāsām un spalvām.

Iepazinām Latvijas pasta darbu, dodoties ciemos pie mūsu pastnieces Ilzes, kura mūs pacienāja ar konfektēm, un nosūtījām sev vēstules, kuras darinājām paši. Paldies, Ilzei par pacietību un pretimnākšanu!

Tā īsumā ir paskrējis šis laiks “Cālēnu” grupiņā! Turpināsim darboties tik pat radoši un tiksīmies ar Jums jau pavasarī, lai pastāstītu par mūsu lielajiem darbiem!

Audzinātāja Indira Baltā

PARUNĀSIM PAR DZĪVI AMERIKĀ

Aizvadītajā vasarā un arī šī gada nogalē mūsu 9.kases skolēniem - Megijai Elenai un Jānim Tomam Litkēm - bija vienreizēja iespēja baudīt dzīvi tālajā Amerikā. Aicinājām viņus uz sarunu par piedzīvoto, redzēto, dzirdēto, par sajūtām un pieredzi.

Kas jums deva iespēju ceļot uz Ameriku, kāpēc ?

Mēs ceļojām uz ASV pateicoties bezpeļņas baptistu organizācijai New Horizons For Childrens (NHFC). Šī organizācija strādā, lai bērni, netāki arī audzēbēni, no Latvijas un Ukrainas viesotos kristiešu ģimenēs, iegūt draugus un apceļot Ameriku .

Kā lidojāt, cik kilometru nolidojāt, cik ilgi, cik tālu bijāt no mājām?

MEGIJA: Šo ceļojumu laikā esmu sapratusi ka man ļoti, ļoti nepatīk lidot. Ceļot tik tālu ir briesmīgi! Lidojot uz ASV man bija 3 lidmašīnas. Pirmā bija RĪGA-AMSTREDAMA (aizņēma apmēram trīs stundas). Otrā bija AMSTERDAMA-ŅUJORKA (9 stundas). Trešā bija ŅUJORKA-ATLANTA (2 stundas). Bet vēl jāpieskaita klāt laiks, kad atradāties lidostā un vēl divas stundas braucot no Atlantas uz mājām.

JĀNIS: Lidots tika daudz! Man sanāca lidot ar 3 lidmašīnām apmēram pie 20h ar visu gaidīšanu lidostā Latvija - Brisele- Vašingtonas-Mansfilda, kaut gan pēdējais galapunkts bija paredzēts Pitsburga, uz kuru nepaspējām jo nokavējām lidmašīnu.

Kur bijāt vasarā, kur ziemā?

MEGIJA: Es viesojos tajā paša ģimenē, Džor džijas štatā.

JĀNIS: Vasarā viesojos Viskonsīnas štatā, bet ziemā – Pensilvānijas. Galvenā atšķirība no abiem štatiem bija, ka Viskonsīna, manuprāt, bija daudz drūmāka. Mašīnas, ceļi, meži un atkal mašīnas, protams tur bija arī interesantas vietas ko apmeklēt... Toties Pensilvānijā – viss bija savādāk, ap ceļiem bija izveidotas mājas vai nelielas pilsētas...

Kādi bija laikapstākļi šajās Ziemassvētkos jūsu štatā?

MEGIJA: Štatā, kur biju , vasarā ir ļoti karsts (varēju izbaudīt pat 40 grādu karstumu.....), bet ziema ir ļoti sausa un temperatūra var strauji mainīties (zemāka temperatūra bija -6 grādi, bet augstākā apmēram + 23 grādi). Šajā štatā ļoti, ļoti reti snieg. Bet bija jauki iziet ārā bez biezas jakas.

JĀNIS: Auksti, bet man patika. Īstā jautrība notiek ziemā, tāpēc aukstums kompensējas ar jautri pavadītu laiku.

Spilgtākie piedzīvojumi, notikumi?

MEGIJA: Viens no maniem spilgtākajiem piedzīvojumiem bija dienu pavadīt amerikāņu skolā. Redzēt atšķirību stundā, skolēnos un skolas ritmā, pastāstīt citiem par Latviju (lielākā daļa nebija dzirdējuši par tādu valsti)

JĀNIS: Mans spilgtākais piedzīvojums bija apmeklēt "Pitsburgas pingvīnu" spēlēs jo tur es redzēju savu aizraušanos kā arī, pati ģimene daudz pavadā laiku spēlējot hokeju.

Kā sagaidījāt un pavadījāt Ziemassvētku un, kas bija savādāks Jaunā gada sagaidīšanā?

MEGIJA: Ziemassvētki bija ļoti patīkami un interesanti. Daudz laika pavadījām ar ģimeni un draugiem. Cepām cepumus, gatavojām šokolādi, gājām dziedāt dziesmas kaimiņiem. Protams, rotājām Ziemassvētku eglīti, lai gan mums bija vēl četras eglītes, kas bija jau izrotātas pirms ierados (mana ģimene sāk rotāt māju uzreiz pēc Pateicības dienas, bet viņi pagaidīja mani, lai mēs varētu kopā izrotāt lielāko eglīti)

JĀNIS: Ziemassvētki tika sagaidīti līdzīgi kā Latvijā, bet tur vairāk izjutu , ka tie tiek svinēti kā garīgi svētki, kopīgas baznīcas apmeklēšana u.c.

Ko Tu vari mācīties no ģimenes, kurā mīti?

MEGIJA: Būt pašpārliecinātākai, atbildīgākai, tikt galā ar jaunām, nebijušām situācijām, nebaidīties izteikt savas domas un būt drošākai. Tā kā visi bērni dzīvoja kristiešu ģimenēs mums vajadzēja arī iet uz baznīcu, tādēļ daudz ko jaunu iemācījies par baptistiem.

JĀNIS: Grūti teikt.

Kas nepatika esot Amerikā?

MEGIJA: Es saslimu ciemošanās laikā, lai arī es ātri atveseļojos, tas tāpat man nepatika. Un tomēr... vēl vairāk man nepatika lidošana, jo tas ir ilgs ceļojums un mums ir jāpārsēžas vismaz divās lidmašīnās (atkarīgs uz kurieni lido), un , lidojot pāri okeānam , paiet apmēram 9 stundas...

JĀNIS: Nav lietu kas nepatika, spēju novērtēt to , kas jau ir dots un to izbaudīju.

Kā pietrūka, esot prom n mājām?

MEGIJA: Dzīvojot ASV , nevarētu teikt ka man kaut kas pietrūka, jo es par to īsti nedomāju.

JĀNIS: Draugu.

Kādi ir amerikāņi?

MEGIJA: Tas ir diezgan grūts jautājums... Amerikā dzīvo visdažādākās kultūras-cilvēki ir ļoti dažādi gan ticības, uzskatu, rakstura, gan izskata ziņā. Bet ir tāda sajūta ka amerikāņi ir daudz atvērtāki un draudzīgāki.

JĀNIS: Grūti teikt jo esmu bijis tikai niecīgā Amerikas daļā!

Vai vari sevi iedomāties dzīvojam Amerikā, ar ko Tu tur nodarbotos?

MEGIJA: Es nevarētu to iedomāties.

JĀNIS: Iedomāties varu, bet nezinu vai ko vairāk par to . Tā ir tikai vēlme, nodarbotos ar mārketingu jo tā tur tagad trūkst .

Megija (bildes vidū) kopā ar viesģimeni

Jānis (pirmais no labās puses) kopā ar viesģimeni

Paldies, Megija, un ,Jāni, lai vērtības un atziņas, ko guvāt esot svešumā, jums palīdz justies labi Latvijā!

Pulkveža Oskara Kalpaka ikgadējais atceres laiks

Turpinās neklātienas zīmējumu konkurss visām klašu grupām : 1. - 4.kl.tēma, „Kāda akmens stāsts Liepsalās” , 5.- 6.kl.grupām "Man pašam kungam būt, man pašam arājam" , 7.-9.kl.tēma "Karavīra vēlākais tikuma-varonība". Darbi jāiesniedz līdz 26.februārim.

Kalpaka kauss volejbolā 13.februārī, Madonā.

2.martā noslēguma sacensības Degumniekos. Uzņemsim viesus un cīnīsies par “Kalpaka kausu 2018”.

6.martā plkst 12.00 piemiņas brīdis Visagala kapsētā, tad apbalvošana un NBS Orķestra koncerts Lubānas kultūras namā .

23.februārī aicinām skolas vecākus piedalīties sporta aktivitātēs, kas veltītas Ziemas XIII Olimpiskajām spēlēm!

Sk. E.Zaube

FOTOSTĀSTS

Ierindas skatē Madonā, 5./6.kl. komandai 2.vieta

Sākumskolas pārstāvji sacensībās Meirānos, sk. S.Solovjova

Militarizētā stafete

Nodarbību par drošību vada VUGD Lubānas postena komandieris Gatis Ģutāns

Mirklis pirms Labdarības izrādes

Kopā ar savu ģimeni un filmēšanas grupu mūsu skolā ciemojās aktrise, režisore un mūsu skolas absolvente Inga Tropa

Tapa raidījums "100 gramu kultūras"

Militarizētās sacensības Lubāna